

Kildestoff til *Arbeidshefte for tjenestemøtet*

7-13. SEPTEMBER

SKATTER FRA GUDS ORD | 2. MOSEBOK 23-24

«Du skal ikke følge mengden»

(2. Mosebok 23:1) Du skal ikke spre et rykte som ikke er sant. Du skal ikke samarbeide med en som er ond, ved å bli et ondsinnet vitne.

w18.08 4-5 avsn. 7-8

Har du alle fakta?

⁷ Liker du å sende e-poster og tekstmeldinger til venner og bekjente? Når du ser en fersk historie i nyhetsmediene eller hører en opplevelse, føler du deg kanskje som en nyhetsreporter som ønsker å være den første til å dele en spennende historie. Men før du sender noe videre i en tekstmelding eller e-post, så spør deg selv: Er jeg sikker på at dette er sant? Har jeg alle fakta? Hvis du ikke er sikker, kan du komme til å spre falsk informasjon. Er du i tvil, så trykk på «slett», ikke på «send».

⁸ Det er også en annen fare ved å videresende e-poster eller tekstmeldinger uten å tenke seg om. I noen land er arbeidet vårt underlagt restriksjoner eller til og med forbudt. Motstandere i disse landene kan bevisst spre historier som er laget for å skremme oss eller for å få oss til å miste tilliten til hverandre. Tenk over noe som skjedde i det tidligere Sovjetunionen. Det hemmelige politiet, KGB, spredte rykter om at flere ansvarlige brødre hadde forrådt Jehovas folk. Mange trodde på slike falske rykter og forlot Jehovas organisasjon. Så trist! Mange av dem kom heldigvis tilbake, men noen gjorde aldri det. De lot disse falske historiene få ødelegge troen deres. (1. Tim 1:19) Hvordan kan vi unngå et så tragisk utfall? Ikke spre negative eller udokumenterte historier. Ikke vær naiv eller godtroende. Vær sikker på at du har alle fakta.

(2. Mosebok 23:2) Du skal ikke følge mengden i det som er ondt, og når du vitner i en rettssak, må du ikke forvrengte sannheten for å gjøre mengden fornøyd.

it-1 147 avsn. 5

Aron

Det er verdt å merke seg at det i forbindelse med alle Arons tre alvorlige feiltrinn later til at det ikke var Aron selv som tok initiativet til den urette handlingen, men at han snarere lot seg forlede på grunn av det press som omstendighetene øvde, eller på grunn av påvirkning fra andre. Særlig i forbindelse med sin første overtredelse kunne han ha anvendt det prinsippet som ligger bak budet: «Du skal ikke følge etter mengden mot onde mål.» (2Mo 23:2) Ikke desto mindre er navnet hans brukt på en ærefull måte senere i Bibelen, og mens Guds Sønn var på jorden, gav han uttrykk for at han anerkjente det aronittiske prestedømme. – Sl 115:10, 12; 118:3; 133:1, 2; 135:19; Mt 5:17-19; 8:4.

(2. Mosebok 23:3) Du skal være upartisk når en fattig person er involvert i en sak.

it-1 298 avsn. 4

Blindhet

Blindhet ble også brukt som symbol på justismord begått under påvirkning av bestikkelser, og Loven inneholder tallrike formaninger angående bestikkelser, gaver og fordommer, fordi alt dette kan forblinde en dommer og føre til at han ikke dømmer upartisk. «Bestikkelsen gjør klartseende blinde.» (2Mo 23:8) «Bestikkelsen gjør vises øyne blinde.» (5Mo 16:19) Uansett hvor rettskaffen og innsiktsfull en dommer er, kan han, bevisst eller ubevisst, la seg påvirke av en gave fra noen som er part i saken. Guds lov omtaler også den forblindende virkning som sympatier og antipatier kan ha: «Du skal ikke behandle den ringe med partiskhet, og du skal

ikke favorisere en person som er stor.» (3Mo 19:15) En dommer måtte heller ikke la føleri eller et ønske om å bli populær hos mengden få ham til å felle dom i rike personers disfavør bare fordi de var rike. – 2Mo 23:2, 3.

Let etter åndelige perler

(2. Mosebok 23:9) Du skal ikke undertrykke en fastboende utlending. Dere vet hvordan det føles å være utlending, for dere har selv vært fastboende utlendinger i Egypt.

w16.10 9 avsn. 4

«Glem ikke vennligheten mot fremmede»

⁴I stedet for bare å befale israelittene å respektere utlendinger appellerte Jehova til deres empati. **(Les 2. Mosebok 23:9.)** De visste hvordan det føles å være utlending. Allerede før hebreerne ble satt til å være slaver, holdt egypterne sannsynligvis avstand til dem på grunn av rasestolthet eller religiøse fordommer. (1. Mos 43:32; 46:34; 2. Mos 1:11–14) Selv om israelittene hadde opplevd vanskeligheter da de var utlendinger, forventet Jehova at de selv behandlet en utlending «som en innfødt» iblant seg. – 3. Mos 19:33, 34.

(2. Mosebok 23:20, 21) Jeg sender en engel foran deg for å beskytte deg på veien og for å føre deg til det stedet som jeg har gjort i stand. Hør på ham og adlyd ham. Gjør ikke opprør mot ham, for han kommer ikke til å tilgi syndene deres, for han bærer mitt navn.

it-2 316

Mikael

1. Den eneste av de hellige engler foruten Gabriel som Bibelen omtaler ved navn, og den eneste som blir kalt 'erkeengel'. (Jud 9) Første gang navnet forekommer, er i Daniel, kapittel 10, hvor Mikael blir beskrevet som «en av de fremste fyrstene» som kom en mindre fremtredende engel til hjelp da «fyrsten over Persias kongerike» stod ham imot. Mikael blir omtalt som Daniels folks «fyrste», «den store fyrste

som står til beste for [Daniels] folks sønner». (Da 10:13, 20, 21; 12:1) Dette tyder på at Mikael var den engelen som ledet israelittene gjennom ødemarken. (2Mo 23:20, 21, 23; 32:34; 33:2) Denne slutningen blir støttet av at «erkeengelen Mikael hadde en uoverensstemmelse med Djevelen og diskuterte med ham om Moses' legeme». – Jud 9.

Bibellesning

(2. Mosebok 23:1–19) Du skal ikke spre et rykte som ikke er sant. Du skal ikke samarbeide med en som er ond, ved å bli et ondsinnet vitne. ² Du skal ikke følge mengden i det som er ondt, og når du vitner i en rettssak, må du ikke forvrengre sannheten for å gjøre mengden fornøyd. ³ Du skal være upartisk når en fattig person er involvert i en sak. ⁴ Hvis du kommer over din fiendes okse eller esel som har gått seg vill, skal du føre dyret tilbake til ham. ⁵ Hvis du ser at eselet til en som hater deg, har sunket sammen under lasten sin, skal du ikke ignorere det og gå din vei. Du må hjelpe ham med å få løs dyret. ⁶ Du skal ikke dømme urettferdig når den fattige hos deg har en rettssak. ⁷ Du skal ikke ha noe med en falsk anklage å gjøre, og du skal ikke bidra til at den uskyldige og den rettferdige mister livet, for jeg kommer ikke til å erklære den onde rettferdig. ⁸ Du skal ikke ta imot bestikkelse, for bestikkelsen blinder den som ser klart, og kan få den rettferdige til å gjøre om på sine avgjørelser. ⁹ Du skal ikke undertrykke en fastboende utlending. Dere vet hvordan det føles å være utlending, for dere har selv vært fastboende utlendinger i Egypt. ¹⁰ I seks år skal du dyrke jorden din og høste inn avlingen. ¹¹ Men det sjuende året skal du la den være udyrket og ligge brakk, og de fattige i ditt folk skal spise av det som måtte vokse der. Det som er igjen etter dem, skal de ville dyrene spise. Det samme skal du gjøre med

vingården og olivenlunden din. ¹² I seks dager skal du arbeide. Men på den sjuende dagen skal du ikke arbeide, for at oxen din og esellet ditt kan få hvile og slaven din og den fastboende utlendingen kan hente ny styrke. ¹³ Dere skal være nøye med å gjøre alt det jeg har sagt til dere. Dere skal ikke nevne navnet på andre guder. Det skal ikke høres fra din munn. ¹⁴ Tre ganger i året skal du holde høytid for meg. ¹⁵ Du skal feire de usyrede brøds høytid. Du skal spise usyret brød i sju dager, slik jeg har befalt deg, til fastsatt tid i måneden abib, for det var da du dro ut av Egypt. Ingen må komme fram for meg uten å ha med seg noe. ¹⁶ Du skal også feire høytiden for innhøstningen av det første som er modent av det du har sådd på marken. Og ved slutten av året skal du feire innsamlingshøytiden, når du har samlet inn det siste på marken og sett resultatet av ditt arbeid. ¹⁷ Tre ganger i året skal alle menn blant dere komme fram for den sanne Herre, Jehova. ¹⁸ Du skal ikke ofre blodet av mitt slaktoffer sammen med noe som er syret. Og fettet som blir ofret ved mine høytider, må ikke ligge natten over, til neste morgen. ¹⁹ Du skal bringe det beste av den første modne avlingen din til Jehova din Guds hus. Du skal ikke koke en geitekillling i melken fra moren.

14.–20. SEPTEMBER

SKATTER FRA GUDS ORD | 2. MOSEBOK 25–26

«Den viktigste gjenstanden i tabernaklet»

(2. Mosebok 25:9) Dere skal lage dette tabernaklet og alt utstyret til det nøyaktig etter det mønsteret jeg skal vise deg.

it-2 545

Paktens ark

Form og utseende. Det første Jehova gav Moses anvisninger om da han gav ham befaling om

å bygge tabernaklet, var hvordan Arken skulle lages, for den skulle være midtpunktet og den viktigste gjenstand i tabernaklet, ja i hele Israels leir. Selve kisten var 2,5 alen lang, 1,5 alen bred og 1,5 alen høy (111 × 67 × 67 cm). Den var laget av akasietre og var både innvendig og utvendig kledd med rent gull. «Hele veien rundt» var den utsmykket med en kunstferdig «bord av gull». Den andre delen av Arken, lokket, var ikke bare kledd med gull, men var av massivt gull i hele kistens lengde og bredde. På dette lokket var det anbrakt to kjeruber av gull i hamret arbeid, en i hver ende, vendt mot hverandre, med bøyde hoder og vingene utbredt oppover, slik at de skjermet over Arken. (2Mo 25:10, 11, 17–22; 37:6–9) Dette lokket ble også kalt «soningslokket», eller «nådestolen». – 2Mo 25:17; He 9:5, NW, fotn.; se SONINGSLOKKET.

(2. Mosebok 25:21) Du skal legge lokket på Arken, og i Arken skal du legge steintavlene med Vitnesbyrdet som jeg skal gi deg.

it-2 546 avsn. 1

Paktens ark

Arken tjente som et hellig arkiv til oppbevaring av hellige vitnesbyrd, i første rekke Vitnesbyrdets to tavler, det vil si tavlene med De ti bud. (2Mo 25:16) En 'gullkrukke med manna, og Arons stav, som hadde satt knopper' ble også plassert i Arken, men ble fjernet igjen en tid før Salomos tempel ble bygd. (He 9:4; 2Mo 16:32–34; 4Mo 17:10; 1Kg 8:9; 2Kr 5:10) Like før Moses døde, gav han et eksemplar av «lovboken» til de levittiske prestene med instruksjoner om at de skulle legge den, ikke i, men «ved siden av» Jehova deres Guds paktsark, hvor den skulle tjene som et vitne mot dem. – 5Mo 31:24–26.

(2. Mosebok 25:22) Jeg vil vise meg for deg på stedet over lokket og tale med deg derfra. Fra stedet mellom de to kjerubene på Vitnesbyrdets ark skal jeg la deg få vite alt det jeg skal befale deg angående israelittene.

it-2 546 avsn. 2

Paktens ark

Forbundet med Guds nærvær. Så lenge Arken fantes, var den forbundet med Guds nærvær. Jehova hadde lovt: «Jeg vil gi meg til kjenne for deg der og tale med deg fra stedet over lokket, fra stedet mellom de to kjerubene som er på vitnesbyrdets ark.» «Jeg skal vise meg i en sky over lokket.» (2Mo 25:22; 3Mo 16:2) Samuel skrev at Jehova «sitter over kjerubene» (1Sa 4:4); det kunne derfor sies at kjerubene 'representerte Jehovas vogn'. (1Kr 28:18) I overensstemmelse med dette sies det: «Hver gang Moses gikk inn i møteteltet for å tale med [Jehova], da hørte han røsten som samtalte med ham fra stedet over lokket som var på vitnesbyrdets ark, fra stedet mellom de to kjerubene; og han talte til ham.» (4Mo 7:89) Senere rådspurte Josva og øverstepresten Pinehas også Jehova foran Arken. (Jos 7:6–10; Dom 20:27, 28) Det var imidlertid bare øverstepresten som gikk helt inn i Det aller helligste og så Arken, noe han gjorde én dag i året, ikke for å tale med Jehova, men for å gjennomføre den seremonien som var foreskrevet for soningsdagen. – 3Mo 16:2, 3, 13, 15, 17; He 9:7.

Let etter åndelige perler

(2. Mosebok 25:20) Kjerubene skal bre ut sine to vinger og holde dem løftet, slik at de skjærer lokket med vingene. Kjerubene skal være vendt mot hverandre, og ansiktene skal være bøyd mot lokket.

it-2 12

Kjerub

Figurer som forestilte kjeruber, hørte med til utstyret i tabernaklet som ble reist i ødemarken. På lokket av Arken var det to kjeruber av hamret gull, én i hver ende. De var vendt mot hverandre og hadde ansiktene bøyd nedover, som om de bad. Hver av dem hadde to vinger som var utbredt oppover og skjermet lokket på en

vernende måte. (2Mo 25:10–21; 37:7–9) På de indre teltdukene i tabernaklet og på det forhenget som skilte Det hellige fra Det aller helligste, var det brodert bilder av kjeruber. – 2Mo 26:1, 31; 36:8, 35.

(2. Mosebok 25:30) Og du skal regelmessig legge skuebrød på bordet framfor meg.

it-2 892

Skuebrød

Tolv brød som ble lagt på et bord i Det hellige i tabernaklet og templet, og som ble byttet ut med nye hver sabbat. (2Mo 35:13; 39:36; 1Kg 7:48; 2Kr 13:11; Ne 10:32, 33) Den hebraiske betegnelsen betyr bokstavelig «ansiktsbrød». Det hebraiske ordet for «ansikt» betegner noen ganger nærvær (2Kg 13:23), og skuebrødene kunne også kalles «nærværbrød», ettersom de befant seg foran Jehovas ansikt som et offer som hele tiden stod framfor ham. (2Mo 25:30, NW, fotn.) Skuebrødet blir også omtalt som «det stablede brødet» (2Kr 2:4), «framleggelsesbrødene» (Mr 2:26) og «de framlagte brødene» (He 9:2).

Bibellesning

(2. Mosebok 25:23–40) Du skal også lage et bord av akasietre. Det skal være to alen langt, en alen bredt og en og en halv alen høyt. ²⁴ Du skal kle det med rent gull og lage en kant av gull rundt det. ²⁵ Du skal lage en list på en håndsbredd rundt det og en kant av gull som skal gå langs listen. ²⁶ Du skal lage fire ringer av gull til det og sette ringene på de fire hjørnene, der de fire bena er festet. ²⁷ Ringene skal sitte like ved listen. De skal være holdere for stengene som man skal bære bordet med. ²⁸ Du skal lage stengene av akasietre og kle dem med gull, og med dem skal bordet bæres. ²⁹ Du skal også lage fat og begre til bordet og kanner og skåler som man skal helle ut drikkofre med. Du skal lage dem av rent gull. ³⁰ Og du skal regelmessig

sig legge skuebrød på bordet framfor meg. ³¹ Du skal lage en lampestake av rent, hamret gull. Lampestakens fot, stamme, armer, begre, knopper og blomster skal være i ett stykke. ³² Seks armer skal gå ut fra lampestaken, tre armer fra den ene siden og tre armer fra den andre siden. ³³ På den første armen skal det være tre begre formet som mandelblomster med vekselvis knopper og blomster. På den neste armen skal det også være tre begre formet som mandelblomster med vekselvis knopper og blomster. Slik skal alle de seks armene som går ut fra lampestaken, se ut. ³⁴ På selve staken skal det være fire begre formet som mandelblomster med vekselvis knopper og blomster. ³⁵ Det skal være en knopp under de to første armene som går ut fra lampestaken, en knopp under de to neste armene og en knopp under de to siste armene. Dette gjelder alle de seks armene som går ut fra lampestaken. ³⁶ Knoppene og armene og hele lampestaken skal være i ett stykke av rent, hamret gull. ³⁷ Du skal lage sju lamper til den, og når lampene er tent, skal de lyse opp området foran den. ³⁸ Vekestengene og fyrfatene som hører til, skal være av rent gull. ³⁹ Lampestaken og redskapene til den skal lages av en talent rent gull. ⁴⁰ Se til at du lager dem etter det mønsteret som er blitt vist deg på fjellet.

21.–27. SEPTEMBER

SKATTER FRA GUDS ORD | 2. MOSEBOK 27–28

«Hva kan vi lære av presteklærne?»

(2. Mosebok 28:30) Du skal legge Urim og Tummim i domsbryststykket, og de skal være ved Arons hjerte når han går inn framfor Jehova. Aron skal bestandig bære dem ved hjertet framfor Jehova, og de skal brukes til å treffe avgjørelser som angår israelittene.

it-2 1171 avsn. 1

Urim og tummim

Flere bibelkommentatorer mener at Urim og Tummim var lodd. I James Moffatts oversettelse av 2. Mosebok 28:30 blir de kalt «de hellige lodd». Noen mener at de bestod av tre stykker, én med påskriften «ja», én med «nei» og én uten påskrift. Loddene ble trukket og gav dermed svar på det spørsmålet som var blitt stilt, med mindre det var loddet uten påskrift som ble trukket; i et slikt tilfelle ble det ikke gitt noe svar. Andre mener at det kan ha dreid seg om to flate steiner, som var hvite på den ene siden og svarte på den andre. Når de ble kastet, kunne det bety «ja» når to hvite sider vendte opp, og «nei» når to svarte sider vendte opp, mens det at én hvit og én svart side vendte opp, kunne bety at det ikke ble gitt noe svar. En gang da Saul gjennom presten hadde spurt om han igjen skulle angripe filisterne, fikk han ikke noe svar. Han følte at noen av mennene hans hadde syndet, og bønnfalt Gud: «Å, Israels Gud, gi Tummim!» Saul og Jonatan ble utpekt blant de tilstedeværende, og deretter ble det kastet lodd mellom de to. I beretningen ser det ut til at anmodningen «gi Tummim» ikke har noe med loddkastingen å gjøre, men det kan ha vært en viss forbindelse. – 1Sa 14:36–42.

(2. Mosebok 28:36) Du skal lage en skinnende plate av rent gull. På den skal du gravere inn som på et segl: 'Hellighet tilhører Jehova.'

it-2 553 avsn. 6

Panne

Israels øversteprest. På forsiden av den turbanen øverstepresten bar, over pannen hans, satt det en gullplate, «det hellige innvielses-tegnet», hvor ordene «Hellighet hører Jehova til» var inngravert «med seglgraveringer». (2Mo 28:36–38; 39:30) Ettersom øverstepresten var den som i første rekke representerte Israel når det gjaldt tilbedelsen av Jehova, måtte han hele

tiden sørge for at hans embete forble hellig. Innskriften minnet også israelittene om at de alltid måtte være hellige i sin tjeneste for Jehova. Videre pekte den fram til den store Øversteprest, Jesus Kristus, og til det at han av Jehova skulle være innviet til sin prestetjeneste, som verner om Jehovas hellighet. – He 7:26.

(2. Mosebok 28:42, 43) Du skal også lage underbukser av lin til dem for å dekke deres nakne kropp. De skal gå fra hoftene og ned på lårene. ⁴³ Aron og sønnene hans må ha på seg disse når de går inn i møteteltet eller går fram til alteret for å gjøre tjeneste på det hellige sted, for at de ikke skal pådra seg skyld og død. Det er en varig ordning for ham og hans etterkommere.

w08 15.8. 15–16 avsn. 17

Ær Jehova ved å legge verdighet for dagen

¹⁷ Det er spesielt viktig at vi opptrer med verdighet i vår tilbedelse av Jehova. «Vokt dine føtter når du går til den sanne Guds hus,» sier Forkynneren 5:1. Både Moses og Josva fikk befaling om å ta av seg sandalene når de stod på et hellig sted. (2. Mos 3:5; Jos 5:15) Dette skulle de gjøre som et tegn på respekt eller ærbødighet. Israelittiske prester skulle ha på seg underbenklær av lin ‘for å dekke sin nakne kropp’. (2. Mos 28:42, 43) Dette forhindret at de blottet seg når de tjente ved alteret. Alle som tilhørte en prests familie, skulle følge denne gudgitte normen for verdighet.

Let etter åndelige perler

(2. Mosebok 28:15–21) Du skal få en broderer til å lage domsbryststykket. Det skal lages av det samme som efoden, av gull, blå tråd, fiolett ull, skarlagenrødt materiale og fint tvunnet lingarn. ¹⁶ Det skal være kvadratisk når det er lagt dobbelt, ett fingerspann langt og ett fingerspann bredt. ¹⁷ Du skal sette fire rader med innfattede steiner på det. I den

første raden skal det være rubin, topas og smaragd. ¹⁸ I den andre raden skal det være turkis, safir og jaspis. ¹⁹ I den tredje raden skal det være *lesjem*-stein, agat og ametyst. ²⁰ I den fjerde raden skal det være krysolitt, onyks og jade. De skal monteres i innfatninger av gull. ²¹ Det skal være én stein for hver av Israels tolv sønner. På hver stein skal navnet på en av de tolv stammene være inngravert, som på et segl.

w12 1.8. 26 avsn. 1–3

Visste du dette?

Hvor kom edelstenene på Israels øversteprests bryststykke fra?

Etter at israelittene hadde forlatt Egypt og kommet inn i ødemarken, gav Gud dem instruksjoner om å lage dette bryststykket. (2. Mosebok 28: 15–21) Edelstenene på bryststykket var rubin, topas, smaragd, turkis, safir, jaspis, *lesjem*-stein, agat, ametyst, krysolitt, onyks og jade. Hadde israelittene virkelig tilgang til slike edelstener?

Folk i bibelsk tid verdsatte edelstener høyt og brukte dem som handelsvare. Oldtidens egyptere skaffet seg for eksempel edelstener så langveisfra som det som i dag er Iran, Afghanistan og kanskje også India. I egyptiske gruver ble det utvunnet en rekke forskjellige edelstener. De egyptiske monarkene hadde monopol på mineralutvinningen i de områdene de hersket over. Patriarken Job beskrev hvordan noen på hans tid brukte sjakter og underjordiske ganger i sin leting etter skatter. Blant det som ble gravd fram, nevner Job spesielt safir og topas. – Job 28:1–11, 19.

Beretningen om utgangen av Egypt sier at israelittene «tok bytte fra egypterne» da de forlot landet. (2. Mosebok 12:35, 36) Så det er mulig at de edelstenene som ble brukt på øversteprestens bryststykke, var blant de verdisakene israelittene hadde tatt med seg fra Egypt.

(2. Mosebok 28:38) Den skal være på Arons panne, og Aron skal bære ansvaret når noen ikke behandler hellige ting på rett måte, ting som israelittene skal gi som hellige gaver til Gud. Gullplaten skal bestandig være på Arons panne, så de kan oppnå godkjennelse framfor Jehova.

it-1 894 avsn. 6

Hellighet

Dyr og avlinger. De førstefødte av hankjønn av storfe, sau og geit skulle betraktes som hellige for Jehova og skulle ikke løskjøpes. Disse dyrene skulle frambæres som ofre, og en andel av dem tilfalt prestene, som var helliget. (4Mo 18:17-19) Førstegrøden og tienden var hellige, og det var også alle ofre og alle gaver som var helliget til tjenesten ved helligdommen. (2Mo 28:38) Man kunne ikke ta lett på noe av det som var helliget til Jehova, og bruke det til alminnelige eller verdslige formål. Et eksempel på dette ses i loven om tienden. Når en mann hadde satt til side noe, for eksempel av hveteavlingen, som han skulle gi som tiende, og han selv eller en i hans husstand av vanvare skulle komme til å bruke noe av det i huset, for eksempel til matlaging, ble han skyldig i brudd på Guds lov om hellige ting. Moseloven krevde at han skulle erstatte den aktuelle mengden overfor helligdommen, pluss 20 prosent, og at han dessuten skulle frambære en lytefri vær av småfeet som offer. Dette framkalte dyp respekt for de hellige ting som tilhørte Jehova. – 3Mo 5:14-16.

Bibellesning

(2. Mosebok 27:1-21) Du skal lage et alter av akasietre. Det skal være fem alen langt og fem alen bredt. Alteret skal være kvadratisk og tre alen høyt. ² Du skal lage horn på de fire hjørnene. Hornene skal være en del av alteret, og du skal kle alteret med kobber. ³ Du skal lage spann som asken skal bæres bort i, og også spader, skåler, gafler og fyrfat. Alle redskapene til alteret skal du lage

av kobber. ⁴ Du skal lage en rist til alteret, et gitter av kobber, og fire ringer av kobber til de fire hjørnene av gitteret. ⁵ Du skal plassere gitteret i alteret, under kanten, og det skal gå halvveis ned i alteret. ⁶ Du skal lage bærestenger av akasietre til alteret og kle dem med kobber. ⁷ Stengene skal stikkes inn i ringene, slik at de er på begge sider av alteret når det bæres. ⁸ Alteret skal lages av planker og være hult. Det skal lages slik som det er blitt vist deg på fjellet. ⁹ Du skal lage en forgård til tabernaklet. På sørsiden skal forgården ha en skjermduk av fint tvunnet lingarn, 100 alen lang. ¹⁰ Den skal ha 20 stolper med 20 sokler av kobber. Knaggene på stolpene og festeanordningene skal være av sølv. ¹¹ Skjermduken på nordsiden skal også være 100 alen lang, og den skal ha 20 stolper og 20 sokler av kobber. Stolpene skal ha knagger og festeanordninger av sølv. ¹² Langs kortsiden av forgården mot vest skal det være en skjermduk på 50 alen, med ti stolper og ti sokler. ¹³ Kortsiden av forgården mot øst, mot soloppgangen, skal være 50 alen. ¹⁴ Det skal være 15 alen med skjermduk på den ene siden av inngangen, med tre stolper og tre sokler. ¹⁵ På den andre siden skal det også være 15 alen med skjermduk, med tre stolper og tre sokler. ¹⁶ Inngangen til forgården skal ha et forheng, 20 alen langt. Det skal lages av blå tråd, fiolett ull, skarlagenrødt materiale og fint tvunnet lingarn vevd sammen og ha fire stolper og fire sokler. ¹⁷ Alle stolpene rundt forgården skal ha festeanordninger og knagger av sølv, men soklene skal være av kobber. ¹⁸ Forgården skal være 100 alen lang og 50 alen bred. Skjermduken skal være 5 alen høy og lages av fint tvunnet lingarn og ha sokler av kobber. ¹⁹ Alle redskapene og alt det andre utstyret til tjenesten ved tabernaklet og alle teltpluggene og alle pluggene til forgården skal være av kobber.

²⁰ Du skal befale israelittene å skaffe deg ren olje av støtt oliven til belysningen, slik at lampene kan brenne hele tiden. ²¹ I møteteltet, utenfor forhenget som er ved Vitnesbyrdets ark, skal Aron og sønnene hans sørge for at lampene lyser fra kveld til morgen framfor Jehova. Dette er en varig ordning som skal overholdes av israelittene i generasjon etter generasjon.

28. SEPTEMBER–4. OKTOBER

SKATTER FRA GUDS ORD | 2. MOSEBOK 29–30

«Et bidrag til Jehova»

(2. Mosebok 30:11, 12) Så sa Jehova til Moses: ¹² «Når du foretar en opptelling av Israels sønner, skal alle som blir telt, gi Jehova løsepenger for sitt liv. Det er for at det ikke skal komme noen plage over dem når de blir registrert.

it-2 661–662

Registrering

Ved Sinai. Den første registreringen som er omtalt i Bibelen, fant sted på Jehovas befaling da israelittene lå i leir ved Sinai-fjellet i den andre måneden i det andre året etter utgangen av Egypt. For å hjelpe Moses med dette arbeidet ble det utnevnt en høvding fra hver stamme som skulle ha ansvar for og føre tilsyn med registreringen av sin egen stamme. Alle menn fra 20-årsalderen og oppover – den aldersgruppen som kunne tjene i hæren – ble registrert, og alle som ble registrert, skulle ifølge Moseloven betale en koppskatt på en halv sekel hver (ca. 7,50 kr) til tjenesten ved tabernaklet. (2Mo 30:11–16; 4Mo 1:1–16, 18, 19) Det totale antall registrerte var 603 550, levittene ikke medregnet, siden de ikke fikk noen arvelodd i landet. De betalte ikke skatt til tabernaklet og skulle ikke tjenestegjøre i hæren. – 4Mo 1:44–47; 2:32, 33; 18:20, 24.

(2. Mosebok 30:13–15) De som blir registrert, skal gi dette: en halv sekel etter det hellige steds standardvekt. En sekel er 20 gera. Bidraget til Jehova skal være en halv sekel. ¹⁴ Alle registrerte som er 20 år eller eldre, skal gi bidraget til Jehova. ¹⁵ Den rike skal ikke gi mer og den fattige ikke mindre enn en halv sekel som bidrag til Jehova for å gjøre soning for sitt liv.

it-1 286 avsn. 1

Bidrag

Under Moseloven var det påbudt å gi visse bidrag. Da Moses foretok en opptelling av israelittene, skulle hver mann fra 20-årsalderen og oppover gi en løsepenge for sin sjel, «en halv sekel [sannsynligvis omkring 7,50 kr] etter det hellige steds sekel». Det var «Jehovas bidrag», som de skulle gi til «tjenesten ved møteteltet» for å gjøre soning for sine sjeler. (2Mo 30:11–16) Ifølge den jødiske historieskriveren Josefus (*Den jødiske krig*, København 1997, 7. bok, kap. 6, pkt. 6 [s. 409]) skulle denne «hellige skatt» deretter betales hvert år. – 2Kr 24:6–10; Mt 17:24; se SKATT.

(2. Mosebok 30:16) Du skal ta de sølvpengegene israelittene gir til soning, og bruke dem til tjenesten ved møteteltet. De skal være en påminnelse framfor Jehova for israelittene og gjøre soning for deres liv.»

w11 1.11. 12 avsn. 1–2

Visste du dette?

Hvordan ble tjenesten ved Jehovas tempel i Jerusalem finansiert?

De forskjellige tjenestene ved templet ble finansiert ved hjelp av skattlegging, først og fremst gjennom den obligatoriske tienden. Men det ble også benyttet andre former for skattlegging. På den tiden da tabernaklet ble oppført, for eksempel, sa Jehova til Moses at han skulle samle inn en halv sølvsekel fra hver israelitt som var registrert, som et 'bidrag til Jehova'. – 2. Mosebok 30:12–16.

Det ser ut til at det ble vanlig at alle jøder gav dette faste beløpet i bidrag som en årlig tempelskatt. Det var denne skatten Jesus sa til Peter at han skulle betale med en mynt som han ville finne i munnen på en fisk. – Matteus 17:24–27.

Let etter åndelige perler

(2. Mosebok 29:10) Du skal føre oxen fram til møteteltet, og Aron og sønnene hans skal legge hendene på oksens hode.

it-1 1013 avsn. 5

Hånd

Håndspåleggelse. Man pleide å *legge hendene* på en person eller et dyr av forskjellige grunner. Den vanligste hensikten ved håndspåleggelse var å utnevne eller utpeke en person eller et dyr for å tilkjenne at personen eller dyret var godkjent til et bestemt formål. Da prestene i Israel høytidelig ble innsatt i sitt embete, la Aron og hans sønner hendene på hodet til den oxen og de to værene som skulle ofres, og godkjente derved at disse dyrene ble ofret til gagn for dem for at de skulle kunne bli Jehova Guds prester. (2Mo 29:10, 15, 19; 3Mo 8:14, 18, 22) Da Moses på Guds befaling utnevnte Josva til sin etterfølger, la han sin hånd på Josva, som derved ble «full av visdoms ånd», slik at han kunne lede Israel på rette måte. (5Mo 34:9) Man la også hendene på en person som tegn på at vedkommende mottok en velsignelse. (1Mo 48:14; Mr 10:16) Jesus Kristus rørte ved, eller la hendene på, noen av dem han helbredet. (Mt 8:3; Mr 6:5; Lu 13:13) Den hellige ånds gave ble i noen tilfeller gitt til noen ved at apostlene la hendene på dem. – Apg 8:14–20; 19:6.

(2. Mosebok 30:31–33) Du skal si til israelittene: 'Dette skal være en hellig salvingsolje for meg i generasjon etter generasjon. ³² Den må ikke smøres på kroppen til noe menneske, og dere må ikke lage noe som er blandet på samme måte som den. Den er hellig. Den skal fortsette å være hellig for dere. ³³ Den som

lager en salve som er maken til den, eller som bruker noe av den på en utenforstående, skal utryddes fra sitt folk.'»

it-2 762 avsn. 2

Salvet, salving

Oppskriften på salvingsoljen ble oppgitt i den loven Jehova gav til Moses. Dette var en spesiell blanding med de mest utsøkte ingredienser – myrra, velluktende kanel, velluktende kalmus, kassia og olivenolje. (2Mo 30:22–25) Det var dødsstraff for å lage denne blandingen til personlig, uautorisert bruk. (2Mo 30:31–33) Dette understreket den store betydning og den hellighet som var forbundet med utnevnelser som ble bekreftet ved salving med hellig olje.

Bibellesning

(2. Mosebok 29:31–46) Du skal ta innsettelsesværen og koke kjøttet på et hellig sted. ³² Aron og sønnene hans skal spise kjøttet av væren og brødet som er i kurven, ved inngangen til møteteltet. ³³ De skal spise det som er blitt brukt til å gjøre soning med for å innsette dem som prester og for å hellige dem. Men ingen utenforstående kan spise det, for det er hellig. ³⁴ Hvis noe av kjøttet av innsettelsesofferet og noe av brødet blir igjen til morgenen etter, skal du brenne det opp. Det skal ikke spises, for det er hellig. ³⁵ Slik skal du gjøre med Aron og sønnene hans, nøyaktig slik jeg har befalt deg. Du skal bruke sju dager på å innsette dem som prester. ³⁶ Hver dag skal du ofre en syndofferokse til soning. Og du skal rense alteret for synd ved å gjøre soning for det, og du skal salve det så det blir hellig. ³⁷ Du skal bruke sju dager på å gjøre soning for alteret, og du skal hellige det, så det blir et høyhellig alter. Den som rører ved alteret, må være hellig. ³⁸ Dette er det du alltid skal ofre på alteret: to ett år gamle værlam hver dag. ³⁹ Du skal ofre det ene lammet om morgenen og det andre i

skumringen. ⁴⁰ Sammen med det første lammet skal du ofre en tiendedels efa fint mel, blandet med en fjerdedels hin olje av støtt oliven, og et drikkoffer på en fjerdedels hin vin. ⁴¹ Du skal ofre det andre lammet i skumringen, med samme slags kornoffer og drikkoffer som om morgenen. Du skal bære dette fram som en behagelig duft, et ildoffer til Jehova. ⁴² Det skal være et regelmessig brennoffer, fra generasjon til generasjon, ved inngangen til møteteltet framfor Jehova. Der skal jeg vise meg for dere, og der skal jeg tale til deg. ⁴³ Der vil jeg vise meg for israelittene, og stedet skal bli helliget ved min herlighet. ⁴⁴ Jeg vil hellige møteteltet og alteret, og jeg vil hellige Aron og sønnene hans, så de kan tjene som prester for meg. ⁴⁵ Jeg skal bo blant Israels folk, og jeg skal være deres Gud. ⁴⁶ Og de skal innse at jeg er Jehova deres Gud, som førte dem ut av Egypt for å bo blant dem. Jeg er Jehova deres Gud.